

ПРЕДГОВОР

У руци имате књигу др Тихомира Глигорића, интелектуалца широке радозналости и историјске одговорности, који схвата да је једно од кључних подручја реформи, трансформација и транзиције из социјализма ка грађанском демократском, цивилном и отвореном друштву, из ратне, монополске, партијско-номенклатурне и рођачко-тајкунске привреде ка тржишној привреди, управо реформа нормативно-институционалног система, у смислу изградње правне државе. Без правне државе, и њој својствених институција, није могуће говорити о савременој држави. Ако Босну и Херцеговину није могуће конституисати као правну државу са минималним бројем институција које ће контролисати њено функционисање, онда ће она бити криминализована држава, са мањим или већим бројем терористичких група и бројним фрустрираним и обесправљеним грађанима.

Промене које се у књизи промишљају су пре свега културно-цивилизацијског карактера, на основу чега се даде закључити да оне треба да имају генераторе и носиоце у виду социјалне структуре и њене политичке и интелектуалне елите. Међународна заједница је оценила да у Босни и Херцеговини не постоји социјално диференцирана група нити политичке партије које би артикулисале њихове политичке и социјалне интересе, односно, дошло се до закључка да у Босни и Херцеговини не постоји политичке културе и интелектуалних капацитета који би били у стању да остваре претпостављене активности у вези транзиције босанско-херцеговачког друштва, што је онда и био разлог да се уведе међународно старатељство са неограниченим роком трајања. На тај начин ми данас имамо државу која то није и за коју још увек немамо одговора како и када ће то постати. Све док тих одговора не буде, међународна заједница ће контролисати и наметати решења, а у мери у којој ће институције правне државе функционисати према критеријима грађанског демократског, цивилног и отвореног друштва, стицати ћемо право да сами управљамо сопственом државом.